

SOLO DIOS BASTA IMÁDSÁG

EGYEDÜL ISTEN teremt,
de te gondozhatod és megőrizheted teremtményét.

EGYEDÜL ISTEN adhat életet,
de te továbbadhatod és óvhatod azt.

EGYEDÜL ISTEN ajándékozhat egészséget neked,
de tanácsot te is adhatsz, és gyógyíthatsz is.

EGYEDÜL ISTEN ajándéka a hited,
de tanúságtételeddel te is vonzóvá teheted.

EGYEDÜL ISTEN ültetheti el az emberben a reményt,
de embertársaidat te is megajándékozhatod bizalmaddal.

EGYEDÜL ISTEN ajándéka a szeretet,
de te is továbbadhatod, taníthatod.

EGYEDÜL ISTEN adhat békességet,
de az egyetértést te is munkálhatod.

EGYEDÜL ISTEN ajándékozhat valódi örömet,
de mosolyodból te is juttathatsz mindenkinek.

EGYEDÜL ISTEN adhat erőt,
de te is felkarolhatod a csüggedőket.

EGYEDÜL ISTEN az út,
de te is rávezethetsz másokat.

EGYEDÜL ISTEN a világosság,
de te is gyűjthatsz fényt mások szemében.

EGYEDÜL ISTEN tehet csodát,
de te is vihetsz neki öt árpakenyeret és két halat.

EGYEDÜL ISTEN tudja megtenni a lehetetlent,
de te megtehetsz minden tőled telhetőt.

EGYEDÜL ISTEN elég önmagának,
de úgy látta jónak, hogy számítson rád.

(Bernhard Langenstein: *Ne félj, ne aggódj. A bizalom éneke.* Új Ember Kiadó, 2014. 65-66. l.)

„Semmitől ne félj,
semmi meg ne rettentsen.
Minden elmúlik.
Egyedül Isten marad ugyanaz.
A türelem mindent elér.
Ha Isten a tiéd,
semmid nem hiányzik:
Isten egyedül elég!”
(Avilai Teréz imája)

BULÁNYI GYÖRGY

KERESSÉTEK AZ ISTEN ORSZÁGÁT

(RÉSZLET)

✓ a) *Az Eljövendő*

A Fiú egy Ország ügyéért-kedvéért lépett be az időbe. Azért küldte Őt az Atya, s Ő azért jött el közénk, hogy ezt az Országot hirdesse közöttünk - örömhírként. (Mk 1,38; Lk 4,43) Jövésével a Fiú egy várakozást akart ki-elégíteni. Az, AKI VAN ígért az atyáknak valakit. Ezt a valakit a választott nép türelmetlenül várta. Az ígért erejében. Politikai megalázottsága miatt a megtestesülés századában különösen is türelmetlenül várta (86 num). Egy országot várt attól a valakitől. A Fiú e várakozás beteljesítőjeként lépett fel örömhírével.

A választott nép várta azt, akinek el kellett jönnie - az Eljövendőt; s az eljövő, az időbe belépő Fiú - eme Eljövendőnek vallotta magát. A Keresztelő is ilyenként mutatja be Őt Izraelnek, bár börtönbe kerülése után problematikussá válik számára ez az azonosság: amikor két tanítványa által reá kérdez a Fiúra, hogy Ő-e az Eljövendő, pozitív feleletet kap Tőle. Buzdítást is, hogy meg ne botránkozzék Benne, el ne vesse ezt az azonositást. (Mt 11,3; Lk 7,19-20) Megerősíti tehát: Izraelnek nem kell mást várnia, mert a Fiú az, akit megígért az Atya a maga népének. Ezt tartalmazza a válaszüzenet.

Az Eljövendő különböző neveken élt a választott nép ajkán az ígért és várás századaiban. A Fiú azonosította magát ezekkel az elnevezésekkel is. Nemcsak Emberfiának és Isten Fiának mondotta magát (2 num). "Felkent", "Király", "Úr" - voltak még a várt személy legközkeletűbb nevei; s Jézus vállalta, hogy Ő a Felkent, a Király és az Úr. Vállalta Az, aki még születése előtt megkapta Isten küldöttétől a Jézus = Jehosuah (=Az Isten az üdvösség) nevet; azt a nevet, melyet Máté így értelmez: "Ő fogja megmenteni népét bűneitől". (Mt 1,21)

✓ b) *A Felkent*

Felkent - héberül Messiás, görögül Krisztus. A választott nép várta az Isten Felkentjét. Úgy-annyira, hogy Zakariásnak elég Gábiel ajkáról csak annyit hallania, hogy születendő fiában Illés lelke és ereje lesz, és Malakiás szavai alapján már tudja is, hogy fia az Eljövendő Úr előhírnöke, útkészítője lesz. (Lk1,17.76; Mal 3,1; 4,5) Hálaéneke hű képe e nép várakozásának. **Az Eljövendő érkezése "országos" jelentőségű érkezés.** Ábrahám fiai és Dávid háza vannak benne érdekelve. Isten és az Ő népe között létrejött szövetségnek, Isten Ábrahámnak tett esküjének beteljesítéséről van benne szó. Egy **népet** fog elérni Isten könyörülete, kiváltása, megmentése és megszabadítása; mégpedig ellenségeinek, az Őt gyűlölőknek kezéből. Zakariás fiának, Jánosnak épp az lesz a feladata, hogy ezt tudtára adja az érdekelteknek - egy népnek. (Lk 1,69.72-3.68.77)

A názareti Szűznek Gábiel már "országgról" beszél: Dávid trónjáról, Jákob házáról (vö. "Árpád-ház") és Fia "országáról"; országgról, melynek nem lesz vége. (Lk

1,32-3) S a Szűz minden fiatalsága ellenére is tisztában van vele, hogy az angyal szavai Izrael reményére vonatkoznak, hogy **anyasága országos jelentőségű anyaság**: "Felvette Izraelnek, az ő szolgájának ügyét, hogy megemlékezzék irgalmáról - ahogyan szólott atyáinkhoz - Ábrahám iránt és az ő magva iránt mindörökké". (Lk 2,54-5) E hálaénekek történelmi hitele lehet akármilyen, de mindenképpen hű tükröi egy nép reményének: alig többek, mint az ószövetség idevonatkozó különféle nagy remény-mondatainak, tehát idézeteknek egybeszerkesztései. Az agg Simeon pedig, aki ugyancsak egy nép dicsőségét várja reménye tárgyától, (Lk 2,32) személyével és hálaénekeivel szimbólumává is lett e várákosnak.

A Keresztelő nem meríthette alá a hozzá jövőket a Jordán vizében anélkül, hogy e várákosban élő népben föl ne merüljön a gondolat: Hátha János az, akire várnak! A jeruzsálemi vezetőktől küldött papok és levíták jól ismerik paptársuknak, Zakariásnak fiát, s ha mégis megkérdezik tőle: "Ki vagy te?", arra kérdeznék rá, amire János telibe találva felel: "Én nem vagyok a Messiás". (Jn 1,19-20) De nemcsak a vezetők, hanem a "nép" és "mindenki" gondolt a lehetőségre: "hátha ő a Messiás". (Lk 3,15) János válasza - a Messiás útána jön és már a nép között is van - csak újabb lendületet ad a várákosnak. (Jn 1,26-7) A nép még nem ismeri e már közte levő Messiást; s amikor János Isten bárányaként bemutatja Őt két tanítványának, azok **el is hagyják az Útkészítőt az Útért**. Nem volt kétségük, mit takar az "Isten báránya" kifejezés. Egyikük, András hamarosan ezekkel a szavakkal számol be testvéreinek, Simonnak a találkozásról: "Megtaláltuk a Messiást". (Jn 1,41)

Mintegy **előjátékként** - Jézus első ízben a szorosán vett Izraelen túl, Jákob kútjánál, a szamáriai asszony előtt vallja meg Messiás-voltát. Jézusnak a várákos levegőtől terhes szavai az asszony ajkára hozzák a közös reményt: "Tudom, hogy eljön a Messiás". Jézus szavai - "eljön az óra és már itt is van..." az asszony reményének megnyilatkozása után az "Én vagyok, aki veled beszélek" kijelentésbe torkoltnak. Fel is bolydul a város: "vagyon nem Ő-e a Messiás?". (Jn 4,23-9)

E kérdés végigkíséri Jézus egész pályáját. Végezetül a választott nép főpapjai és nagytanácsa arra hivatkozva kéri Számára a pogánytól a keresztrefeszítést, hogy Messiásnak állítja önmagát. (Lk 23,2) A vád igaz. Amily határozottan vallotta magát Fiúnak, ugyanolyan határozottsággal vallotta magát Izrael reménye beteljesítőjének, Messiásnak is. A fenti előjáték után **másodízben** legszűkebb hívei körében, Fülöp-Cezárea környékén. A péteri vallomást helybenhagyja, sőt csalhatatlannak minősíti: "Nem test és vér nyilatkozta ki ezt neked, hanem az én menyeyi Atyám". (Mt 16,17) Az utolsó jeruzsálemi ősznek újra és újra visszatérő és egyúttal újra és újra kövek megragadására és Reá hajítására készítő problémája ez; s Jézus életveszélyben is vállalja, amit korábban a Tizenkettő körében kijelentett. (Jn 7,42; 8,25; 10,24) A "Te ki vagy" kérdésre válaszolva Izrael reményét nem tolja túl önmagán, miként az Útkészítő.

Kerüljön, amibe kerül - nem tévesztheti meg azokat, akikhez küldve lett: "Az, amit kezdettől fogva mondom nektek... Mondom nektek és nem hiszitek". (Jn 8,25; 10,25)

Az utolsó napokban már mint jól tudott, hangzik ez az azonosság-vállalás tanítványai körében: "Egy a ti tanítótok, a Messiás". (Mt 23,10) S bár biztosan halálos ítéletet vált ki a beismerés, a főpapi kérdésre - "Mondd meg, te vagy-e a Messiás?" - félreérthetetlen ünnepélyességgel válaszolja: "Én vagyok", ill. "Ha állítom, nem hiszitek el". (Mt 26,63; Lk 22,67) Jézus tudata e tekintetben a Golgota történései után sem változik: "Nemde ezeket kellett szenvednie a Messiásnak..." - szavakkal magyarázza az emmausziaknak a történéseket. (Lk 24,46)

Az időbe belépő Fiú elvállalta az Isten népének szívében és ajkán élő **Messiás-nevet**. De az Isten népe nem vállalta el azt a tartalmat, amelyet a Fiú ennek a Messiás-névnek adott.

✓ c) *A Király*

A királyokat kenték fel Izraelben. A "felkent" - királyt is jelent. Azért felkent, mert király; s azért király, mert felkent. A Messiásban királyt várt a maga számára a nép. Gábrriel királyként mutatja be a Szűznek a születendő Gyermeket: "És majd odaadja az Úristen neki atyjának, Dávidnak trónusát, **és majd királykodik** baszileuszei) **Jákob házában mindörökké**, és királyságának nem lesz vége". A Szűznek nincs kétsége, hogy trónról letaszításnak, alacsonyorsúak oda felemelésének ideje érkezett el, - tehát a Messiás kora. (Lk 1,33.52-5) Ha András Péternek a megtalált Messiásról számol be az első találkozás élménye alapján, a találkozás élménye Bertalanból a "Te vagy Izrael királya" vallomást csalja elő. (Jn 1,49) Az Országról szóló példabeszédeiben Jézus a maga meghívó-megbocsátó-ítélő szerepkörét az evilági országok király-fogalmának segítségül hívásával magyarázza, míg a nagy **ítélet-tablóban az ítélő már nem csupán "hasonló" a királyhoz, hanem "a király"**. (Mt 18,23; 22,2; 25,34.40) Utolsó jeruzsálemi útján elfogadja az érte lelkesedők hódolatát; azokét, akik messiásnak, tehát királyuknak ismerték fel: "Áldott a király...Izraelnek **ama** királya". (Lk 19,38; Jn 12,13) A főpapok a Messiás szó e király-tartalmát magyarázva adják át Őt Pilátusnak mint olyant, "aki magát Messiás-királynak mondja", azaz felkent királynak. S ez lévén a pogány számára a vád tartalmába jól bevilágító szó, a következőkben már csak e magyarázó jellegű kifejezést használják: "mindaz, aki királlyá teszi magát...". (Lk 23,2; Jn 19,12) Így aztán Pilátus Jézustól már csak e "király-volt" tárgyában érdeklődik; s ha Jézus a "Te mondd" fordulatot választja válaszában, ez a fordulat nem tagadást jelöl, csupán csak fenntartást Pilátus nyilvánvalóan evilági-király elképzeléseivel szemben. (Jn 18,33-7) A vád és a vádlott tanúvallomása megegyezik. Így aztán a bíró akár a néppel, akár a főpapokkal tárgyal, mint királyt emlegeti Jézust és kivégeztetése okaként is ezt írta reá a táblára. Katonái tudatában is királyként könyvelődik el Jézus. S a Golgo-

tán a köznép is, a nagytanács is mint meghíusult királyt szidalmazza. Márk szövegében a kereszt tövében álló főpapok ajkán újra egybekapcsolódik a két kifejezés: "A Messiás, Izrael királya, szálljon le most a keresztről..." (Mk 15,32)

A Fiú a "király" titulust is vállalta, de a választott nép el nem fogadta azt a tartalmat, amelyet Jézus ennek a titulushoz adott (95a,b num).

INCZÉDY PÉTER

MIRŐL MI JUT AZ ESZEMBE 1.

TAVASZI FÁRADTSÁG ÉS EGÉSZSÉGMEGŐRZÉS TÉMÁBAN

Nincsenek véletlenek, vagy legalábbis nem hiszek benne. Aztán a történések időnként megpróbálnak rációzni. Mint legutóbb is egy termékbemutató alkalmával. Hogy kerültem oda? Hát egyszerűen – elvitt a kíváncsiságom, pedig hányszor, de hányszor ráfizettem már a kíváncsiskodásomra.

Már gyerekkoromban is mindig figyelmeztettek, hogy ne kíváncsiskodjál, mert hamar megöregszel. Így, a hetvenet is elhagyva ezzel már úgysem lehet riogatni, elmentünk hát a gálának nevezett találkozóra. Hogy honnan tudhatták titkosított vonalas telefonom számát, arra is szerettem volna választ kapni, mert a kedves hangú hívóm erre a kérdésemre nem tudott felelni. Azt sem értettem, miért nem a mobil telefonon kerestek, annak száma ugyanis annyira nyilvános, hogy még a világhálón is megtalálható. Szóval tele voltam kíváncsissággal, a gálának ígért s "nem akarjuk semmilyen holmira rábeszélni" biztató szövegezésű meghívást már nem is említve. No és hogy jön ide a véletlen? Rögvest kiderül az is a történetből.

Szóval elmentünk az új céges bemutatkozó gálának hirdett találkozóra, ahol már sok hozzánk hasonló nyugdíjas korú érdeklődő társalgott fesztelenül. Úgy tűnt, hogy többségük már ismeri is egymást. Ezt a feltételezést aztán igazolta a műsor moderátora, amikor egyik-másikukat név szerint is megszólította. Tehát egy összeszokott csapat jelent meg a találkozón. Ők már nem hittek a termékbemutató-mentes gálában. Árubemutatóra készültek. Lélekben ugyan mi is, csak éppen azt nem tudtuk milyen termékről lesz szó. Az asztalon szép dohányszínű lepellel letakart holmik rejtőzködtek, de nem lehetett kitalálni a drapéria leomló ráncaiból, hogy mit is óvnak annyira a kíváncsiskodók elől.

Nem cifrázom tovább a történetet, csupa egészségmegőrző, javító és kondicionáló készülékről hullott le a lepel. Három óra alatt egy alapfokú egészségügyi ápolóiskolával is felérő kiképzést is kaptunk igen szemléletes videoklippekkel illusztrálva. Mindennek végighallgatását egy ajándék karórával honorálva. És kisorsol-

tak egy nagyobb összegű utalványt is földíjként, amit néhány kijelölt szállodában viszonylag kötöttségek nélküli fel lehet használni. A termékek borsos árát ugyan csak borsos kamatokkal részletre is ki lehetett fizetni. Hogy mi a borsos ár? Annak az árnak öt- tizszerese amennyiért délután - a műsort követően - az internetes hirdetések szerint meg lehet venni. Ebből igazán nagyvonalúan lehetett egyes kedvezményeként tálalt árendményeket ajánlani.

Nem vettünk semmit s elismerve a termékismertető moderátor felkészültségét s rátermettségét hazamentünk. Otthon fellapoztam az aznap megjelent Heti választ - ez a XV. évfolyam 12. szám volt - amely éppen "A nagy időslenyülés" című cikkkel nyílt ki. Micsoda véletlen. Éppen arról közölt egy cikket, amit - akkor még szociológiai tájékozódási kíváncsiskodás címén - végigültünk a délelőtt. És ha már így hozta a véletlen, idéznék is belőle: „*Szeretne háromszázmillió forintot keresni évente? Vagy egymilliárdot? (Na ugye, ki ne szeretne? I.P.) Semmi akadálya. Találja ki, hogy a pulzáló ágymatrac megszünteti a prosztatanagyobbodást, a mágneses párna pedig rendbe teszi az idegeit, vagy a vérképét. Termékbemutatókkal kezdje megdolgozni az időseket, a lényeg, hogy labilis, magányos embereket keressen. Nem baj, ha szegények, majd hitelből adósodnak el. Lebukás kizárva, a hatóságok legfeljebb fogyasztó megtévesztése, vagy tiltott kereskedelmi gyakorlat miatt ejnyebeyneznek.*” Nem folytatom tovább. A cikkirő a gyors és csodás gyógyulások trükkjeiről is lerántja a leplet – úgy, mint azokról a termékekről, amelyeket a bemutatón láttuk, csak azok valódi kelmék voltak. Mi volt a drapériák alatt? Elárulom. Egy szűrőkombináttal ellátott vízszűrő, egy atkaporszívóként bemutatott porzsákmentes porszívó, amelynek a szívófejébe egy apró doboló-kar is be volt építve porolónak és egy elektromágneses rezonanciával masszírozó fotel. Látványos és meggyőző volt, amikor a hagyományos porszívóval kitisztított ülepárnákon újra végig vezette az atkaporszívót, majd a tartályából kiöntött üledékben az elektromikroszkóp segítségével láthatóvá váltak az apró élősködők. Azt ugyan nem tudtuk meg, hogy a hagyományos porszívó hány atkát szippantott fel, de azt sem, hogy ezek a poratkák nem voltak-e előre bekészítve a poratka-szívó masina szűrőjébe. Hogy ne bizzunk semmit sem a véletlenre. Ami ugyan vagy van, vagy nincs.

